

درآمد: از امیر کبیر به ناصرالدین شاه : سعی امیر در تعدیل امور آشپزخانه و روند معمول در دوران محمد شاه، در عین پذیرایی و شام دادن به مردم.

G III A 1

هو

قربان خاکپای همایون مبارکت شوم اولاً به نمک شاهنشاه روحنا فداه دیروز هم عرض کردم که عمر و زندگانی و دولت و عزت جمیع عالم را برای آن می‌خواهم که به وجود مبارک خوش بگذرد و قلب مبارک مشعوف باشد و اگر آنی به شما بد بگذرد چه ایدائی و چه زحمتی که شب و روز این غلام می‌کشد برای خورسندی وجود مبارک است استدعا دارم هر وقت چنین چیزی باشد همان دقیقه به این غلام فرمایش فرمایند.

ثانیاً از مخارج کارخانه محمد شاه مرحوم برای شام و نهار و آنچه به غلام و کشیک چی داده می‌شد دیناری کم نشده فردا حقیقت این عرض فدوی و طمع ناظر بل بی سلیقگی او همه خاکپای همایون معلوم خواهد شد علاوه بر آن صبح اضافه هم هر چه لازم باشد قرار می‌دهد و البته درست فرموده اند که هر شب لازم است که در اینجا به مثل شهر و نگارستان شام به مردم مرحمت فرمایند فدوی زیاده از این طور مراحم خدیوانه که شامل حال مردم شود ممنون و شکرگذار است این روی فدوی و روی ناظر چه وقت چیزی کم کرده یا آمده که فلان چیز برای مرحمت کردن به مردم و یا برای خوراک وجود مبارک لازم است که این غلام تکاهل کرده. خلاصه زیاده عرض جسارت است. فردا معلوم شود و انشاءالله هر شب و هر روز به همه شام و نهار مرحمت فرموده. زیاده جسارت نورزید باقی الامر همایون

پانوشت: این رقعہ نمونه ای از کوشش میرزا تقی خان برای اصلاح امور دربار شاهی و کاستن هزینه های کارخانه (آشپزخانه) است که با مقاومت عملء دربار مواجه شده است. ظاهراً نامه هنگام اقامت شاه در نیاوران نگاشته شده و امیر از اینکه از سفره شاه به مردم شام داده شود ابراز خرسندی نموده است، رسمی که ظاهراً در قصر نگارستان و قصر گلستان مرسوم بوده است.